

[Korsgaard.]

fældig Kursgevinst i en Periode, der jo, som alle ved, efterfølges af et meget større Kurstab, som Indtægt paa Driften. Jeg er fuldkommen sikker paa, at det ikke vilde blive tilladt en Leder af en Virksomhed at gøre noget saadant. Jeg er ganske klar over, at den højtærede fungerende Finansminister, altsaa Handelsministeren, vilde tillade det, men den højtærede Minister kan være rolig for, at hans Kontorer vilde ikke tillade det. Den Maade at gøre det paa er nemlig ganske urigtig. Jeg maa altsaa som Hovedræsonnement i denne Situation sige, at naar Tillægsbevillingsloven, sammenholdt med Finansloven, tilsyneladende viser Balance, er det en bunduærlig Balance. Ingen Magt paa Jorden, der vil holde sig til Realiteterne, kan bestride det. Jeg vilde have foretrukket, at Lovene var fremtraadt med det Underskud paa 30 Mill. Kr., som er Sagens Realitet. Det har man ikke villet, man har lavet nogle Fiksfakserier og derved faaet Underskuddet til at forsvinde. Det gør ikke Sagen bedre, for Pengene er dog brugt.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som nu altsaa først siger, at de 5 Millioner Telefonaktier er ikke solgt. Naa, er de ikke det? Hvordan bærer man sig da ad med at faa 1 Mill. Kr. i Indtægt? Det vil jeg gerne have Lov til at spørge om. Jeg kan ikke begribe, hvordan det overhovedet kan komme frem paa anden Maade. Nej, de er netop efter det gode Plumske System solgt, for ellers bliver der overhovedet ingen Mening i Regnskabsopstillingen.

Det, som jeg i dette Forhold kritiserer, er aldeles ikke, at man har købt Aktierne, og for den Sags Skyld heller ikke, at man har ment at kunne købe dem til Kurs 105, skønt Dagskursen er 128. Det, jeg kritiserer, er først og fremmest den Tillukkethed, der er om denne Sag. Hvis der ganske raat og tydeligt havde staaet i Tillægsbevillingsloven: købt paa en Konto til Kurs 105, solgt paa en anden Konto til Kurs 125, saa vidste man, hvad man havde at rette sig efter; om man saa vilde kalde det rigtigt eller ikke rigtigt, maa blive en Sag for sig. Men at Aktierne, som sagt, formelt eller i hvert Fald regnskabsmæssigt maa være solgt, er sikkert; ellers begriber jeg ikke, hvorledes man skulde faa Pengene.

Jeg vender mig saa til Køreplanerne, dette smukke Foretagende, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder er saa glad for, og som han i ganske særlig

Grad føler sig forpligtet til at takke den nuværende Generaldirektør for Statsbanerne for.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at mine Udtalelser viste, at jeg ikke havde sat mig synderlig ind i Sagen. Naa, det kan være, at der er et og andet, jeg har faaet forkert fat paa, men den højtærede Ministers Udtalelser viser noksom, at han overhovedet ikke har Begreb om, hvad det er for en Køreplan, det drejer sig om.

Formanden: Det er en absolut uheldig Udtalelse overfor en Minister.

Korsgaard: Jeg maa da maaske med Formandens Tilladelse have Lov til at sige, at de Oplysninger, som den højtærede Minister fremsatte, viser, at han ikke er helt klar over, hvilken Køreplan det drejer sig om. Den højtærede Minister sagde ustandselig, at Statsbanerne havde erhvervet den *blaa* Køreplan. Nu var jeg ikke klogere end, at den *blaa* Køreplan havde været Statsbanernes i mangfoldige Aar, og at det altsaa var den røde, de havde erhvervet. Det er for saa vidt symbolsk, saa det er jo egentlig ganske uforstaaeligt, at den højtærede Minister ikke kunde hitte Rede i det. Men dette tjener altsaa til Ministerens Oplysning: at det er den røde, det drejer sig om, det er den, som er et Led i Fabers Køreplaner. Naar altsaa den højtærede Minister er saa streng overfor mig, maa man ihukomme det gamle Ord, at man skal være forsigtig med at kaste med Sten.

Realiteten i min Fremstilling maa jeg tillade mig at fastholde. Det er mig for saa vidt lige meget, i hvilket Slægtskabsforhold Fru Malling stod til Udgifveren. Det faktiske er — og det synes den højtærede Minister ikke at bestride og vil formentlig heller ikke kunne bestride —, at Fru Malling gennem Ægteskab har faaet lovlig Ejendomsret over den Værdi, der er Tale om, og saa kan for den Sags Skyld Slægtskabsforholdet være lige meget. Jeg spørger altsaa den højtærede Minister: er det ikke rigtigt, at Fru Malling gennem Ægteskab har faaet Ejendomsretten over Koncessionen?

Saa taler den højtærede Minister om, at den tidligere Ejer, altsaa Hr. Malling, overdrog en eller anden Person at gøre det med Udgivelsen af disse Rejselister, eller hvad de nu hedder — disse Koncerner af Foretagender — forbundne forretningsmæssige Arbejde, og denne Person viser sig altsaa at være en i hvert Fald senere høj Postembedsmand; dertil er for saa vidt